

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Tolkningsfrågor

- 1) Bör, eller kan, artikel 168 a) i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁽¹⁾ (nedan kallat mervärdesskattedirektivet) tolkas så att – eftersom ordet ”används” anges i bestämmelsen – avdrag för mervärdesskatt inte kan nekas i en transaktion som ligger inom tillämpningsområdet för mervärdesskattedirektivet, av den anledning att den tjänst som har tillhandahållits av fakturautfärdaren inom ramen för en transaktion som genomförs mellan oberoende parter inte är ”till nytta” i fakturamottagarens beskattningsbara verksamhet, enligt skattemyndighetens bedömning, med hänsyn till att:
 - värdet på tjänsten (en reklamtjänst) som tillhandahålls av fakturautfärdaren är oproportionerlig i förhållande till den nytta (omsättning/ökad omsättning) som mottagaren har av tjänsten, eller
 - nämnda tjänst (reklamtjänsten) inte har gett upphov till någon omsättning för mottagaren?
- 2) Bör, eller kan, artikel 168 a) i mervärdesskattedirektivet tolkas så att avdrag för mervärdesskatt i en transaktion som ligger inom tillämpningsområdet för mervärdesskattedirektivet kan nekas av den anledning att tjänsten, som har tillhandahållits av fakturautfärdaren inom ramen för en transaktion som genomförs mellan oberoende parter, har ett oproportionerligt värde eftersom priset för tjänsten (reklamtjänsten) är orimligt högt i förhållande till andra jämförbara tjänster, enligt skattemyndighetens bedömning?

⁽¹⁾ EUT L 347, 2006, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Ravensburg (Tyskland) den 24 juli 2020 –
QY mot Bank 11 für Privatkunden und Handel GmbH**

(Mål C-336/20)

(2020/C 423/23)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgerichts Ravensburg

Parti det nationella målet

Klagande: QY

Motpart: Bank 11 für Privatkunden und Handel GmbH

Tolkningsfrågor

1. Beträffande laglighetspresumtionen enligt artikel 247 6 § stycke 2 tredje meningen och 12 § stycke 1 tredje meningen i Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuch (lagen om införande av den tyska civilagen) (nedan kallad EGBGB):
 - a) Är artikel 247 6 § stycke 2 tredje meningen och artikel 247 12 § stycke 1 tredje meningen EGBGB oförenliga med artiklarna 10.2 p och 14.1 i direktiv 2008/48/EG⁽¹⁾ i den mån de förklarar att avtalsvillkor som strider mot bestämmelserna i artikel 10.2 p i direktiv 2008/48/EG uppfyller de krav som ställs i artikel 247 6 § stycke 2 första och andra meningen EGBGB och de krav som ställs i artikel 247 12 § stycke 1 andra meningen led 2 b EGBGB?

Om denna fråga besvaras jakande:

- b) Följer det av unionsrätten, särskilt artiklarna 10.2 p och 14.1 i direktiv 2008/48/EG, att artikel 247 6 § stycke 2 tredje meningen och artikel 247 12 § stycke 1 tredje meningen EGBGB inte är tillämpliga i den mån de förklarar att avtalsvillkor som strider mot bestämmelserna i artikel 10.2 p i direktiv 2008/48/EG uppfyller de krav som ställs i artikel 247 6 § stycke 2 första och andra meningen EGBGB och de krav som ställs i artikel 247 12 § stycke 1 andra meningen led 2 b EGBGB?

Om fråga II.1.b inte besvaras jakande:

2. Beträffande de obligatoriska uppgifterna enligt artikel 10.2 i direktiv 2008/48/EG:

- a) Ska artikel 10.2 a i direktiv 2008/48/EG tolkas på så sätt att det, när det gäller typen av kredit, i förekommande fall ska anges att det rör sig om ett kombinerat kreditavtal?

Om denna fråga besvaras nekande:

- b) Ska artikel 10.2 l i direktiv 2008/48/EG tolkas på så sätt att den dröjsmålsränta som gäller när kreditavtalet ingås ska meddelas som ett absolut tal i kreditavtalet, och att åtminstone den gällande referensräntan (i det nu aktuella fallet basräntesatsen enligt 247 § i Bürgerliches Gesetzbuch (BGB) (den tyska civillagen)), utifrån vilken den gällande dröjsmålsräntesatsen ska beräknas genom ett tillägg (i det nu aktuella fallet av fem procentenheter enligt 288 § stycke 1 andra meningen BGB), ska anges som ett absolut tal?

Om denna fråga besvaras nekande:

- c) Ska artikel 10.2 t i direktiv 2008/48/EG tolkas på så sätt att de väsentliga formella kraven för att få tillgång till en mekanism för klagomål och prövning utanför domstol ska anges i kreditavtalet?

Om någon av de ovanstående frågorna II.2 a–c besvaras jakande:

- d) Ska artikel 14.1 andra meningen led b i direktiv 2008/48/EG tolkas på så sätt att ångerfristen endast börjar löpa när fullständig och korrekt information enligt artikel 10.2 i direktiv 2008/48/EG har lämnats och att det inte kommer an på huruvida avsaknaden av information eller den felaktiga informationen kan påverka konsumentens möjlighet att bedöma omfattningen av sin skyldighet?

Om de ovanstående frågorna II.1 a och/eller någon av frågorna II.2 a–c besvaras jakande:

3. Beträffande förverkande av ångerrätten enligt artikel 14.1 första meningen i direktiv 2008/48/EG:

- a) Kan ångerrätten enligt artikel 14.1 första meningen i direktiv 2008/48/EG förverkas?

Om denna fråga besvaras jakande:

- b) Innebär förverkandet en tidsbegränsning av ångerrätten som ska regleras i ett parlamentariskt beslut?

Om denna fråga besvaras nekande:

- c) Är ett villkor för att återropa förverkad rätt i subjektivt hänseende att konsumenten kände till att ångerrätten fortfarande gällde eller åtminstone bar ansvaret för sin okunskap genom grov oaktsamhet?

Om denna fråga besvaras nekande:

- d) Utgör kreditgivarens möjlighet att i efterhand lämna informationen enligt artikel 14.1 andra meningen led b i direktiv 2008/48/EG till kredittagaren, och därmed låta ångerfristen börja löpa, hinder för att tillämpa reglerna om förverkande i god tro?

Om denna fråga besvaras nekande:

- e) Är detta förenligt med de fasta principer som de tyska domstolarna är bundna av enligt den tyska grundlagen, och om svaret är jakande, hur ska den tyska rättstillämparen lösa en konflikt mellan bindande bestämmelser i internationell rätt och EU-domstolens föreskrifter?

Oberoende av svaret på de ovanstående frågorna II.1–II.3:

4. Beträffande en ensamdomarens befogenhet att begära förhandsavgörande enligt artikel 267 andra stycket FEUF:

Är 348a § stycke 2 led 1 i Zivilprozessordnung (ZPO) (den tyska civilprocesslagen), i den mån som denna bestämmelse också avser utfärdande av beslut att begära förhandsavgörande enligt artikel 267 andra stycket FEUF, oförenlig med de nationella domstolarnas befogenhet att begära förhandsavgörande enligt artikel 267 andra stycket FEUF, och ska den förra bestämmelsen därför inte tillämpas på utfärdande av beslut att begära förhandsavgörande?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, 2008, s. 66).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Kúria (Ungern) den 31 juli 2020 – HOLD Alapkezelő Befektetési Alapkezelő Zrt. mot Magyar Nemzeti Bank

(Mål C-352/20)

(2020/C 423/24)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Kúria

Parter i det nationella målet

Klagande: HOLD Alapkezelő Befektetési Alapkezelő Zrt.

Motpart: Magyar Nemzeti Bank

Tolkningsfrågor

Ska investeringsfondförvaltarens ersättningspolicy anses omfatta utdelning som lämnas till [de i det nationella målet aktuella ledningspersonerna]

- a) direkt på grund av dessa personers ställning som innehavare av preferensaktier med företrädesrätt till utdelning i investeringsfondförvaltaren, och
- b) via aktiebolag med en enda aktieägare som ägs av [de i det nationella målet aktuella ledningspersonerna] och som innehar preferensaktier i investeringsfondförvaltaren?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Törvényszék (Ungern) den 5 augusti 2020 – MARCAS MC Szolgáltató Zrt. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Mål C-363/20)

(2020/C 423/25)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Törvényszék